

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1442

Ustavni sud Republike Hrvatske, u sastavu Jasna Omejec, predsjednica Suda, te suci Mato Arlović, Marko Babić, Snježana Bagić, Slavica Banić, Mario Jelušić, Ivan Matija, Antun Palarić, Duška Šarin i Miroslav Šeparović, rješavajući u postupcima koji su pokrenuti ustavnim tužbama Tomislava Cvjetkovića iz Zagreba, kojeg zastupa Zvezdana Znidarčić Begović, odvjetnica u Zagrebu, te ustavnom tužbom Paule Cvjetković, Marka Cvjetkovića, Ivane Cvjetković, Lucije Cvjetković, mldb. Jelene Cvjetković, zastupane po ocu Tomislavu Cvjetkoviću, te mldb. Roka Severa, zastupanog po majci Pauli Cvjetković, svi iz Zagreba, koje zastupa Vladimir Gredelj, odvjetnik u Bjelovaru, na sjednici održanoj 7. srpnja 2015. jednoglasno je donio

RJEŠENJE

I. Ustavne tužbe se odbacuju.

II. Ovo rješenje objavit će se u »Narodnim novinama«.

O b r a z l o ž e n j e

1. Ustavne tužbe razmatrane u ovom rješenju podnijeli su:

– Tomislav Cvjetković iz Zagreba, kojeg zastupa Zvezdana Znidarčić Begović, odvjetnica u Zagrebu (U-III-2852/2015 i U-III-2853/2015), i

– Paula Cvjetković, Marko Cvjetković, Ivana Cvjetković, Lucija Cvjetković, mldb. Jelena Cvjetković, zastupana po ocu Tomislavu Cvjetkoviću, te mldb. Roko Sever, zastupan po majci Pauli Cvjetković, svi iz Zagreba, koje zastupa Vladimir Gredelj, odvjetnik u Bjelovaru (U-III-2551/2015).

Ustavni sud odlučio je provesti objedinjeni postupak i o tim ustavnim tužbama riješiti jednim rješenjem jer je riječ o istoj ovršnoj stvari, a dijelom i o istim osporenim rješenjima.

I.

USTAVNE TUŽBE

PODNOŠITELJA TOMISLAVA CVJETKOVIĆA (OVRŠENIKA)

2. Podnositelj, u svojstvu ovršenika, podnio je 3. srpnja 2015. Ustavnom sudu dvije ustavne tužbe (broj: U-III-2852/2015 i U-III-2853/2015), uz koje je, pozivajući se na članak 67. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon), podnio i prijedloge za odgodu provedbe ovrhe do donošenja odluke Ustavnog suda.

3. Ustavnom tužbom u predmetu broj: U-III-2852/2015 podnositelj, u svojstvu ovršenika, osporava točku I. izreke rješenja Županijskog suda u Zagrebu broj: Gž Ovr-1387/15-2 od 21. travnja 2015.

Točkom I. izreke tog rješenja odbijena je podnositeljeva žalba kao neosnovana te su potvrđene točke I. i II. izreke prvostupanjskog rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj: Ovr-1255/99 od 13. ožujka 2015., koje se prikazuju u nastavku (točke 4. i 4.1. obrazloženja ovog rješenja).

4. Točkom I. izreke prvostupanjskog rješenja od 13. ožujka 2015. odbijena su kao neosnovana četiri prijedloga podnositelja, u svojstvu ovršenika, za odgodu ovrhe (podaci o prijedlozima izostavljeni su kao nepotrebni).

Kad je riječ o tim podnositeljevim prijedlozima za odgodu ovrhe, Ustavni sud napominje da je rješenjem o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj: Ovr-1255/99 od 1. listopada 1999. određena ovrha radi namirenja novčane tražbine ovrhovoditelja na nekretnini koja je bila u vlasništvu podnositelja (ovršenika) utvrđenjem vrijednosti nekretnine, zabilježbom ovrhe u zemljišnim knjigama, prodajom nekretnine te namirenjem ovrhovoditelja iz iznosa dobivenog prodajom. Rješenje o ovrsi postalo je pravomoćno 6. studenoga 2001. (rješenje Županijskog suda u Zagrebu broj: GŽ-10734/00-2 od 6. studenoga 2001.).

Sukladno tom rješenju, zabilježba ovrhe određena je rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj: Z-11395/99. Vrijednost nekretnine ovršenika sud je utvrdio na temelju nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka odnosno provedenog građevinskog vještačenja.

Na ročištu za javnu dražbu održanom 27. siječnja 2010. nekretnina je prodana i dosuđena kupcu (današnjem vlasniku), a rješenje o dosudi Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj: Ovr-1255/99-53 od 27. siječnja 2010. postalo je pravomoćno 10. veljače 2010. Unatoč tome, kupac nekretnine, njezin današnji vlasnik, nikada nije stupio u posjed te nekretnine s obzirom da u njoj i dalje živi podnositelj ustavne tužbe s više članova svoje obitelji (među kojima su neki podnositelji ustavne tužbe u predmetu broj: U-III-2551/2015).

Rješenjem o namirenju Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj: Ovr-1255/99-135 od 6. prosinca 2011. odlučeno je o namirenju tražbine ovrhovoditelja iz iznosa kupoprodajne cijene. To rješenje postalo je pravomoćno 27. siječnja 2015. (rješenje Županijskog suda u Zagrebu broj: Gžovr-7736/12-2 od 27. siječnja 2015.).

Slijedom navedenog, prvostupanjski je sud u rješenju od 13. ožujka 2015. zaključio da su u dosadašnjem tijeku postupka provedene sve ovršne radnje propisane člankom 75. Ovršnog zakona (»Narodne novine« broj 57/96. i 29/99.; u daljnjem tekstu: OvrZ/96).

4.1. Točkom II. izreke prvostupanjskog rješenja od 13. ožujka 2015. odbijen je prijedlog podnositelja, u svojstvu ovršenika, za prekid ovršnog postupka do okončanja triju parničnih postupaka (podaci o njima izostavljeni su kao nepotrebni), s obzirom da »ishod navedenih parnica nije od utjecaja na razvoj i nastavak ovog postupka, imajući u vidu već sve ranije navedeno, činjenično i pravno. Naime, bez obzira hoće li u navedenim postupcima tužbeni zahtjevi biti usvojeni ili odbijeni ili će postupci biti okončani na neki drugi način, navedene odluke ne predstavljaju prethodno pitanje o nekom pravu ili pravnom odnosu o kojem bi ovisila odluka suda u ovom postupku, u konkretnoj situaciji«, zbog čega »sud smatra da je činjenično i pravno stanje radi donošenja odluke o prijedlogu za odgodu potpuno, nesporno i istinito utvrđeno te da prijedlog za prekid postupka zbog prethodnih pitanja nije osnovan« (str. 6. rješenja).

5. Ustavnom tužbom u predmetu broj: U-III-2853/2015 podnositelj, u svojstvu ovršenika, osporava rješenje Županijskog suda u Zagrebu broj: Gž Ovr-1387/15-3 od 21. travnja 2015.

Tim je rješenjem odbijena žalba podnositelja, u svojstvu ovršenika, kao neosnovana, te je potvrđeno rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj: Ovr-1255/99 od 23. ožujka 2015.

5.1. Točkom I. izreke prvostupanjskog rješenja od 23. ožujka 2015. odbijen je kao neosnovan prijedlog podnositelja, u svojstvu ovršenika, za obustavu ovrhe.

Točkom II. izreke prvostupanjskog rješenja od 23. ožujka 2015. odbijena su kao neosnovana četiri prijedloga podnositelja, u svojstvu ovršenika (podaci o njima izostavljeni su kao nepotrebni), za ukidanje klauzule pravomoćnosti rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu o dosudi broj: Ovr-1255/99 od 27. siječnja 2010.

6. Uz ustavne tužbe podnositelj je podnio i prijedloge za odgodu provedbe ovrhe određene Zaključkom Općinskog suda u Novom Zagrebu broj: 18 Ovr-495/15-255 (raniji broj: 15 Ovr-1255/99).

U točki I. izreke navedenog zaključka određena je, na temelju članaka 120. i 121. OvrZ-a/96, provedba ovrhe iseljenjem podnositelja (ovršenika) iz nekretnine koja je predmet ovrhe te »predajom nekretnine slobodne od osoba i stvari u posjed kupcu – ovrhovoditelju za dan 10. srpnja 2015. u 9,00 sati i na dalje, ovisno o uvjetima za provedbu ovrhe na licu mjesta, dok se ovrha u cijelosti ne provede«.

Ustavni sud nije nadležan za odlučivanje.

7. Članak 62. stavak 1. Ustavnog zakona glasi:

»Članak 62.

(1) Svatko može podnijeti Ustavnom sudu ustavnu tužbu ako smatra da mu je pojedinačnim aktom tijela državne vlasti ... kojim je odlučeno o njegovim pravima i obvezama ili o sumnji ili optužbi zbog kažnjivog djela, povrijeđeno ljudsko pravo ili temeljna sloboda zajamčena Ustavom ... (u daljnjem tekstu: ustavno pravo).

(...)«

Sukladno tome, samo ona odluka kojom je nadležni sud meritorno odlučio o biti stvari, odnosno o pravu ili obvezi ili o sumnji ili optužbi zbog kažnjivog djela podnositelja, jest pojedinačni akt u smislu članka 62. stavka 1. Ustavnog zakona u povodu kojega je Ustavni sud, u postupku pokrenutom ustavnom tužbom, nadležan štiti ljudska prava i temeljne slobode podnositelja, zajamčene Ustavom.

8. U ustavnosudskom postupku ocijenjeno je da osporeni akti (sudska rješenja vezana uz prijedloge ovršenika za odgodu ovrhe, prekid ovršnih postupaka, obustavu ovrhe, ukidanje klauzule pravomoćnosti) ne predstavljaju pojedinačne akte u smislu članka 62. stavka 1. Ustavnog zakona protiv kojih bi Ustavni sud bio nadležan pružiti ustavnosudsku zaštitu, pa stoga ne mogu biti predmet ocjenjivanja Ustavnog suda na temelju članka 62. stavka 1. Ustavnog zakona.

9. Riječ je o ustaljenoj praksi Ustavnog suda (v. primjerice, rješenje broj: U-III-2559/2013 od 20. lipnja 2013. za odgodu ovrhe; rješenje broj: U-III-3824/2011 od 8. prosinca 2011. za prekid postupka; rješenje broj: U-III-1148/2015 od 28. travnja 2015. za obustavu ovrhe; rješenje broj: U-III-3354/2007 od 29. studenoga 2007. za ukidanje klauzule pravomoćnosti).

9.1. Ustavni sud napominje da su podnositelju zbog nenadležnosti Ustavnog suda već odbačene dvije ustavne tužbe protiv akata donesenih u istom ovršnom postupku zbog istih razloga koji su navedeni u točki 8. obrazloženja ovog rješenja. Rješenjem broj: U-IIIB-619/2015 od 17. veljače 2015. odbačena je podnositeljeva ustavna tužba protiv zaključka Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj: Ovr-1255/99-205 od 19. siječnja 2015., kojim je određena provedba ovrhe iseljenjem ovršenika Tomislava Cvjetkovića i trećih osoba iz nekretnine koja je predmet ovrhe te predaja u posjed te nekretnine slobodne od osoba i stvari. Rješenjem broj: U-III-1503/2015 od 28. travnja 2015. odbačena je podnositeljeva ustavna tužba protiv rješenja Županijskog suda u Zagrebu broj: Gžovr-7736/12-2 od 27. siječnja 2015., kojim je odbijena kao neosnovna njegova žalba u svojstvu ovršenika i potvrđeno rješenje o namirenju Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj: Ovr-1255/99 od 6. prosinca 2011.

Ustavni sud je rješenjem broj: U-IIIB-418/2013 od 28. veljače 2013., zbog istih razloga koji su navedeni u točki 8. obrazloženja ovog rješenja, odbacio i ustavnu tužbu podnositeljeve supruge protiv (u istom ovršnom postupku donesenog) rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj: Ovr-1255/99-168 od 22. siječnja 2013. Tim je rješenjem odbijen kao neosnovan njezin prijedlog, kao treće osobe, za odgodu ovrhe koja je određena zaključkom Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj: Ovr-1255/99-157 od 13. studenoga 2012.

10. Slijedom iznesenog, na temelju članka 72. Ustavnog zakona, u predmetima broj: U-III-2852/2015 i U-III-2853/2015 riješeno je kao u točki I. izreke ovog rješenja.

11. Ustavni sud u ovom ustavnosudskom postupku nije razmatrao prijedloge podnositelja, u svojstvu ovršenika, za odgodu provedbe ovrhe njegovim iseljenjem iz nekretnine koja je predmet ovrhe (v. točku 6. obrazloženja ovog rješenja), budući da je odbacio njegove ustavne tužbe zbog nenadležnosti.

12. Istodobno napominje da podnositelj nikada nije zatražio zaštitu svojih ustavnih prava pred Ustavnim sudom protiv pravomoćnog sudskog rješenja o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj: Ovr-1255/99 od 1. listopada 1999., na kojemu se temelji provedba same ovrhe. Također napominje da podnositelj u žalbi (od 3. studenoga 1999.), zastupan u žalbenom postupku po odvjetnicima kao punomoćnicima, protiv tog ovršnog rješenja nije iznio prigovor povrede svoga prava na dom.